

వరుణవిశ్వాసు ప్రాయం తక్కువేకాని ఆఫీసరు పదవిలో కూచున్నాడు. 'నా' అనేవారు ఎవరూ లేకపోయినా, తండ్రిన్నేహితుడు గదాధర ఘోష చిన్నతనం నుండి పెంచి, పోషించి చదువూ సంధ్యా చెప్పించాడు. ఈ మధ్యనే అంటే ఆరు మాసాలవుతుంది వరుణుడు అమెరికా నుండి కొన్ని డిగ్రీలు హస్తగతం చేసుకొని స్వదేశం వచ్చాడు. గదాధరుడు అతణ్ణిచూసి చాలా ఆనందించాడు. పైగా తన ఏకైక పుత్రిక మాండవీదేవిని ఇచ్చి వివాహం చెయ్యడానికికూడా నిశ్చయించాడు. వివాహ ముహూర్తం యింకా మూడు నెలలుంది.

గదాధర ఘోష సంపన్న గృహస్థు. లక్షల మీద ఆస్తి ఉంది. నగరంలో మాంచి పలుకుబడి అంటే గవర్నరుతోకూడా సంప్రదించే శక్తియుక్తులు ఉంది. అంతేకాదు, కేంద్రంలోకూడా అతనిమాట కాదన్నవారు బహు స్వల్పం! అతని రికమెండేషన్ మీద వరుణుడు ఆఫీసరు పదవి సంపాదించాడు. పదవి అంటే సామాన్యమైంది కాదు - 'వానర నిర్వాసన అధికర్త' - అంటే ఇంగ్లీషులో - 'డైరెక్టర్ ఆఫ్ మంకీ డిపోజిషన్'! ప్రభుత్వం ఈ కొత్త విభాగాన్ని ఇటీవలనే సృష్టించింది!

మూలం - బెంగాలీ :

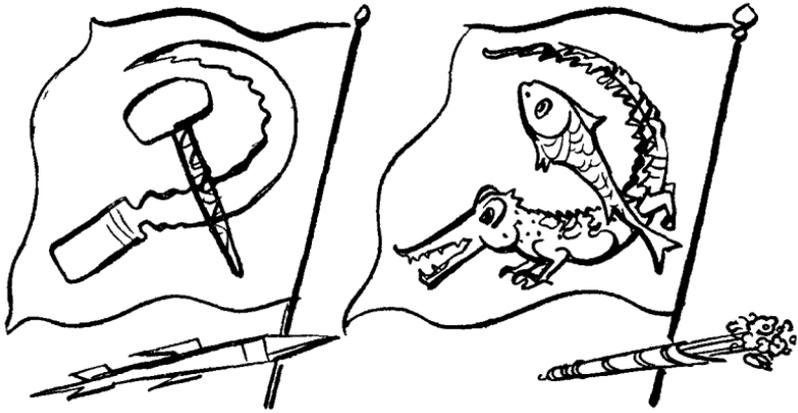
అనువాదం :

స్వర్ణీయ పరశురామ్

కు. జానకీరామ్ వట్సాయక్

‘దేశంలో నరుడు ఏవేవి తింటాడో - మాంసాహారాన్ని తప్పించి - వానరుడూ వాటినే తింటాడు. అందువల్ల ప్రజలకు తిండికొరత ఇంకా ఎక్కువగా ఉన్నది. కాన యీ వానరాల్ని ఎక్కడికైనా నిర్వాసితం చేయించివేస్తే లాభదాయకంగా ఉంటుంది’ - అని పెద్ద పెద్ద వాళ్లు అభిప్రాయాలు వెలిబుచ్చారు. దానితో యీ ‘మంకీ డిపోర్ట్మెంట్’ స్కీము తయారైంది. అమెరికాలో వానరాలకు - ముఖ్యంగా నల్లముఖం గల హనుమంతులకు ఎక్కువ డిమాండు ఉన్నది. వీటితో కొన్ని ప్రయోగాలుచేసి కొత్త కొత్త మందులూ, చికిత్సలూ చేస్తారట! ఈ ఎగుమతిగాని సఫలమైతే ఒక దెబ్బతో రెండు సాధించవచ్చు!.... ఒకటి— దేశంలో కరువు సాధించటం - రెండు - అమెరికా డాలరు సంపాదించటం!.... ఐతే - మంచి పనులకు ఎప్పుడూ అడ్డంకులు వస్తూనే ఉంటవి! జీవకారుణ్య సంఘంవారు ఈ యోచనను ఘోరంగా ప్రతిఘటించారు - ‘వానరమూక విదేశాలు వెళితే బతకలేవు. అక్కడ వాతావరణం వీటికి గిట్టదు! కాగా, ఆ దేశస్థులు తమ ‘రిసెర్చి’ కోసం కొన్నింటిని బలవంతంగా చంపివేస్తారు!.... ఇదెంతమాత్రం పనికిరాదు! వానరులంటే.... ఎవరు?.... పౌరాణికంగా రామరాజ్యంలోని ముఖ్య ప్రజలు! నేటికీ కోట్లకోట్ల ప్రజలచేత దేవుడని పూజింపబడుతున్న ఆంజనేయస్వామి లేక హనుమంతుడు ఎవరు? ఈ వంశజుడేనా? కనుక - మానవుడు బతకడానికి ఎన్ని హక్కులున్నాయో, వానరుడు బతకడానికి అన్ని హక్కులే ఉన్నాయ్!.... వానర బాధ సహించలేకపోతే ప్రభుత్వం - ఇక్కడై - భారతదేశంలోనే - కొన్ని ఎకరాల అటవీప్రాంతం అదుపులో ఉంచి, చుట్టూ గోడకాని, ముండ్లతీగల్తో ఎత్తయిన కంచెగాని పెట్టించి - అందులో వాటిని పెంచవచ్చు! వాటి తిండికి తగిన పండ్లూ, కాయలూ, దుంపలూ, గింజలూ సరఫరా చేయించవచ్చు! - అంతేగాని, ఎలకలబాధ పడలేక ఇళ్లు తగలబెట్టవద్దు! వానర బాధ పడలేక, వాటిని అమెరికా పంపించి దారుణంగా హత్య చేయించవద్దు.’

ఈ ప్రతిఘటనను ప్రభుత్వంవారు పరిశీలించి తాత్కాలికంగా ఎగుమతి ఉద్యమం ఆపుచేశారు. కాని వానర జనాభా మాత్రం తీయాల్సిందిగా నిశ్చయించారు. అందువల్ల వరుణవిశ్వాసు ఉద్యోగం యధాతధంగా ఉండిపోయింది. రాష్ట్రంలో ఉన్న వానరులు - నల్లముఖాలవీ, ఎర్రముఖాలవీ, తెల్లముఖాలవీ - వీటిలో మగవీ, ఆడవీ, పసివీ, వైనవారీగా జిల్లావారీగా లెక్కలుతీసి సిద్ధ

పోలికలు

పర్వాలి! ఆ సంబంధమైన ఫైళ్లు - కలకత్తా హెడ్డాఫీసులో - అంటే వరుణ విశ్వాసు ఆల్మారాల్లో భద్రంగా ఉంచాలి!

ఆ వేశ వరుణుని చేతిలో పనిలేదు. ఆఫీసులో 'రివాల్యూషన్' కుర్చీలో కూచుని మేజామీద కాళ్ళు బారచాపి, సిగరెట్ పీలుస్తూ, అటూ యిటూ వూగుతూ, వంగదైనక పత్రిక "జుగాంతర్" చూస్తున్నాడు. కాగితాలు తిరగవేస్తుంటే అతని దృష్టి పెద్ద పెద్ద అక్షరాల్లో ఉన్న ఒక విజ్ఞాపన వేపు పోయింది—

"ఎవరై నా సరే. రోజులు సక్రమంగా నడవకపోతే మా దగ్గరకు రాండి! మే మిచ్చిన సలహాలు స్వీకరించండి!! జీవితాన్ని ఆనందప్రదం చేసుకొనండి!!!

వకీళ్లు, డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, పోలీసులు, విద్వాంసులు, జ్యోతిష్కులు, వేదాంతులు, విద్యార్థులు, విద్యార్థినులు మొదలైనవారు తమతమ పనులు చెయ్యలేకా, విద్యుక్తధర్మాల్ని నిర్వర్తించుకోలేకా సతమత మవుతుంటారు! అలాంటప్పుడు ఆలస్యం చెయ్యకుండా, సంశయ పడకుండా, ధైర్యాన్ని చిక్కబట్టుకొని మా చెంతకు వచ్చి, మా సలహాలను పొందండి!

మాటవరసకు చూడండి. మీ బంధువు సకుటుంబ పరివారంగా వచ్చి మీ యింట తిప్పవేశాడనుకోండి.... నెలలు దొర్లిపోతున్నా కదిలే సూచనలు లేవనుకోండి... అప్పుడు మీరేం చెయ్యాలి?.... వాళ్లను మీరెలా ఒదులుకోవాలి?.... మీ మేనమామగారు తమ కుమార్తె వివాహానికి నగలు కొనమని మీ చేతికి వెయ్యో, రెండువేలో రూపాయి లిచ్చా రనుకొనండి.... కాని మీరు ఆ

డబ్బును గుర్రపు పంచాలకో, మూడుముక్కలాటకో, పేరుపడ్డ హోటల్లోని వెలయాలికో సమర్పించుకున్నా రనుకోండి... అప్పుడు మీరు చెయ్యాల్సిందేమిటి? మీ మేనమామగారికి ఎలా నచ్చచెప్పటం?....మీ పొరుగువారైన ఇరవై నాలుగు గంటలూ మీతో పోట్లాడుతుంటాడు. అతడు అభినవ భీముడు! మీరు మాత్రం పూచికపుల్ల రకం! అలాంటప్పుడు మీ కర్తవ్యం?....మీరో అమ్మాయిని ప్రేమించారు. ఆ అమ్మాయికూడా మిమ్మల్ని ప్రేమించింది. పెళ్ళి చేసుకోబోతున్నారు.... కాని సడన్ గా ఆ అమ్మాయి ఇంకొకరిని వివాహం చేసుకున్నది. అప్పుడు మీరు చేసే ప్రతీకారం?....మీరూ, ఒకమ్మాయి చిన్నప్పటినుండి ప్రేమించుకున్నారు. పెండ్లి జరగడమే తరచాయి! కాని ఇంతలో మీరు ఇంకో నవనాగరిక యువతి మోహంలోపడి మొదటి అమ్మాయిని ఒదిలించుకో చూస్తున్నారు! కాని ఎలా సాధ్యం? ...ఇలాంటి సమస్యలు కోకోల్లలు అనునిత్యమూ మీ ఎదట సంఘటిస్తూ ఉంటాయ్! వాటిని పరిష్కరించుకోలేక బాధపడుతుంటారు! అప్పుడు వేరుగా, నిర్భయంగా, నిశ్చింతగా మా దగ్గరకు వచ్చారంటే మీ సమస్యల్ని నిరసాయంగా, సుశువుగా తీరుస్తామని నూటికి నూరుపాళ్ళూ హామీ యిస్తున్నాం!

కన్సల్టింగ్ ఫీజు :- పదహారు రూపాయలు మాత్రమే!

కన్సల్టింగ్ కాలం :- ఉదయం 8 గం॥ నుండి 10 గం॥లు. సాయంత్రం 6 గం॥ల నుండి రాత్రి 9 గం॥లు.

చిరునామా :- శ్రీ సరలాక్ష హోమ్, నెం. 9, జేమా వీధి, బింగ్ బజారు, కలకత్తా...."

విజ్ఞాపన పూర్తిచేసి వరుణుడు 'టన్' మని టేబుల్ బెల్ వాయించాడు. శుభ్రమైన కాక్టేలు దుస్తుల్తో ఒక ఆర్డర్ వచ్చి సవినయంగా సలాం చేశాడు.

"మిస్ దాస్ కావాలి!" అన్నాడు అధికారస్వరంతో!

కాసేపటికి ఒక అందాల రాణి ప్రవేశించింది. తెల్లగా, నాజుగ్గా, నవీన పద్ధతులతో అలంకరించుకొని ఉన్నది. జుత్తు మాత్రం దొరల సాంప్రదాయంతో 'బాబ్' చేసి ఉంది! ఆమె పూర్తి పేరు మిస్. ఖంజనాదాస్. వరుణ విశ్వాసు పెర్సనల్ సెక్రటరీ.

వరుణుడు విజ్ఞాపన ఉన్న కాయితాన్ని అందించాడు. "ఒకసారి చదివి నీ అభిప్రాయం చెప్పు" అన్నాడు. ఖంజన దాన్ని ఆదినుండి అంతం వరకూ

"భోజనాల దగ్గర మా ఆవిడ మీ కేసి కోపంగా చూసినా, ఏంచేసినా, ఏమీ అనుకోకండి. ఈ ఏడాదీ, క్రిందదేడాదీ, మీరు నాకు జీతం ఎక్కువచేసిన విషయం దానికి ఇంకా తెలీదు."

చదివి "ఈ పెద్ద మనిషి దగ్గరకు వెళ్తారా ఏవిటి?....ఇదంతా నాకు 'హంబగ్' గా కనిపిస్తున్నది!....డబ్బు చేసుకోవటానికి ఇదో స్కీమ్!....ఐనా మీ కిదంతా అనవసరం! మీరు గదాధరశాబు దగ్గరకు నేరుగా వెళ్ళి "మీ, అమ్మాయిని నేను వినాహం చేసుకోను వేరే సంబంధం చూసుకోండి అని స్పష్టంగా చెప్పివేయండి. అంతేగాని రెండు పడవల మీద రెండు పాదాలూ ఉంచి ప్రయాణం చెయ్యకండి" అన్నది "బావుంది, కాని పరిణామం ఏమిటో తెలుసా?...నా ఉద్యోగం. నెలకు రెండువేలు రూపాయల ఉద్యోగం తపీ మని వూడిపోతుంది. అప్పుడు మన సంగతి? ఈ హోదా, దర్జా, భోగట్టా ఒక్కసారి బండ్! నీకు గదాధరశాబు విషయం తెలియదు. ముక్కోపి! భల్లకపు పట్టు! మనకు వేరే గతీ, గత్యంతరమూ లేకుండా చేస్తాడు"

"ఎందుకండీ అంత భయం? గదాధరశాబు మీ వై అధికారి కాదు గదా? కాగా యీ ఉద్యోగం తన చెప్పు చేతుల్లో లేదుకదా?....కేంద్ర ప్రభుత్వంలోని ఉద్యోగంకదా? పోనీ, ఒకప్పుడు తన పలుకుబడివల్ల ఏదైనా తికమకలు చేశాడే అనుకుందాం! ఐతే ఏమైంది? ఇన్ని డిగ్రీలు సంపాదించి, అమెరికా నుంచి వచ్చిన మీకు యీ పాటి ఉద్యోగమే దొరకదా?"

“నువ్వున్నది నిజమే అనుకో! ఐనా ఒకసారి ఆ సరలాక్ష మహాశయునితో మాటాడివస్తే తప్పేముంది? అత నేచెనా సలహా యిస్తే అలా చేదాం! లేదా మన తోవ మనకు ఉండనే ఉంది!”

* * *

ఇంతకూ మీకు సరలాక్ష హోమ్ను పరిచయ పర్చలేదు. అతని అసలు పేరు సరళచంద్రసోమ్! బి. ఏ. డిగ్రీ సంపాదించాక చదువు చాలించాడు. జీవితాధారం కోసం ఒకరి క్రింద ఉద్యోగం చెయ్యటం అతని మతంకాదు. స్వతంత్రంగా, బుద్ధిబలంతో, జీవితాన్ని ఉన్నతంలోకి తెచ్చుకుందామని అభిలాష! ఆరంభంలో రాజ జ్యోతిష్యం మొదలుపెట్టాడు. గాని ఫలించింది గాదు. జ్యోతిష్యం, సాముద్రికం, ఈ రెంటికి ప్రజల్ని ముగ్ధపర్చే వాగ్ధాతుర్యం కావాలి! ఆ చాతుర్య లోపంవల్ల కృతార్థుడు గాలేకపోయాడు. తరవాత పేరు మార్చుకొని ‘సరలాక్షహోమ్’ గా డిటెక్టివు పని ఆరంభించాడు. అందులో అతని తలకాయ పిసరంతయినా పనికి వచ్చిందికాదు. వైగా అడుగడుక్కు అపాయం ఎదురయేది! దానికి స్వస్తి వాచకం పలికి ప్రస్తుత రంగంలో దిగాడు.

సరలాక్షహోమ్ ఆఫీసులో మూడు గదులు ఒకటి దాటాక ఒకటి ఉన్నాయ్! ముందు గది వచ్చినవాళ్లు కూచోవటానికి! అందులో ఒక మేజా, మూడు కుర్చీలూ, ఒక బెంచీ ఉన్నాయ్! రెండోది కన్సల్టింగ్ రూము! అందులో కూడా మేజా, మూడు కుర్చీలు, బెంచీ ఉన్నాయ్! అక్కడ సరలాక్ష హోమ్ కూచోని సలహా లిస్తుంటాడు. మూడోది అతని స్వంతగది! ఒక మంచమూ, మేజా, చిన్న సోఫా, రెండు కుర్చీలూ, వుస్తకాల పెల్సూ, వాలుకుర్చీ, గాజు పాత్రలూ, నీళ్ల కూజా, ఇత్యాదు లున్నాయ్!....సరలాక్షునికి డాక్టర్ బట్ర్ సేన్ అని ఒక సహకారి ఉన్నాడు. ఆ యిద్దరూ కలిసి పనిచేస్తుంటారు. బట్ర్ సేను డాక్టరీ ప్యాసయ్యాక ప్రాక్టీసు పెట్టాడు. కాని అతని మందులు ప్రజల మీద చాల చెడ్డగా పని చెయ్యడంవల్ల అంటే జనాభా తగ్గిస్తుండంవల్ల వినుగెత్తిపోయాడు. అకాల మరణాలను తనెందుకు బాధ్యత వహించాలని విరక్తిపడి సరలాక్షునితో వొత్తుకలిపాడు. ఇద్దరూ పాలూ నీరులా కలిసిపోయి పనిచేస్తున్నారు!

సాయంత్రం నాలుగైంది. ఇద్దరు మహాశయులూ తమ కన్సల్టింగ్ రూములో కూచోని మాటాడుతున్నారు.

“స్వామీ : మా పెద్దపిల్ల కనిపించేదిలేదు; ఇప్పడే మొక్క తీయి న్నిమి; నున్నటి గుండు... ; ఈ దోపను మీరు చూస్తురేమో . అని....”

“....నున్నటి గుండవి గుడ్డజెప్పితే—ఏమని చెప్పుదునో యమ్మా !?... ఈ తిరుపతినిండా నున్ననిగుడ్డే – వినవే మా యమ్మా !...”

“బోలెడు మదుపుపెట్టి ఆఫీసు ‘టపెన్’ చేశాం! గదులు అలంకరించాం! ద్వారాలకూ కిటికీలకూ సిల్కు తెరలు వేశాం! శేకు కర్ర ఫర్నిచరు అమర్చాం! యూనిఫారంతో ‘బాయ్’ని పెట్టాం! పత్రికల్లో ఘోషన ప్రకటన యిచ్చాం! కాని-ఆసామీలు మాత్రం అనుకున్నట్టుగా కనబడలేదు”- అన్నాడు బటుక్ సేన్.

“తొందరపడితే లాభంలేదు బటుక్ దా! క్రమక్రమంగా మన స్కీము ఫలిస్తుంది. ప్రస్తుతానికి రోజుకు ముగ్గురు వస్తున్నారు ఐతే ఎక్కువ మంది కాలేజీ క్రూరవాళ్లు! వాళ్లేమో నిర్ణీతమైన మన ఫీజు పడవోరు రూపాయలూ ఇచ్చుకోలేక పోతున్నారు. ఐదూ, ఆరూ సమర్పించుకొని చేతులు జోడిస్తున్నారు! ‘గుంటూకారు’ అనుకొంటూ, పట్టు పట్టుకుండా వాళ్లిచ్చిందే పుచ్చు

కుంటున్నాను ... ఈ మధ్య ఒక బాబాయి వచ్చాడు. ఏదో ప్రేమ వ్యాపారంలో పడ్డాడు. అన్నీ బాబున్నాయ్ గాని అబ్బాయి మాత్రం పొట్టి గిటక! అందువల్ల అవతల అమ్మాయి “ఛస్-పో” అన్నది. ఏడుస్తూ వచ్చాడు. పది రూపాయలే ఉన్నాయని కాళ్ళా వేళ్ళా పడ్డాడు ‘సరేలే’ అని తీసుకొని సలహా ఇచ్చాను. ‘అబ్బాయి! నువ్వు తెల్లవారుఝాము నాలుగు గంటలకు లేచి, రెండు పాదాలకూ రెండు పెద్ద ఇటుకలు కట్టుకోవాలి! తరవాత ఒక చెట్టు కొమ్మను రెండు చేతుల్తో పట్టుకొని-కనీసం ఒక అరగంటయినా వూగు లాడాలి!...ఇక సాయంత్రాల్లో మైదానంలోని ‘మాన్యమెంట్’ వేపూ, దాని శిఖరంవేపూ, మడమలెత్తి, తల నిగ్గడించి ఒక గంట దీక్షగా చూడాలి! ఇలా ఆరు మాసాలు చేశావంటే ఆరంగుళాల పొడవు సునాయసంగా పెరిగి పోతావ్!.....నిన్ను గాక మొన్న ఇంకో కుర్రాడు, బెనారస్ లో ఉంటాడట ఇంట్లో వాళ్ళకు చెప్పి చెయ్యకుండా పారిపోయి వచ్చాడట! వచ్చిన మూడో నాటికి వెంటతెచ్చుకున్న వెయ్యి రూపాయలూ ఒక ఘరానా జేబుదొంగకు సమర్పించుకున్నాడట! మన సంస్థ సంగతి విని వచ్చి లబో - దిబోమన్నాడు. ఫీజుగా యివ్వడానికి ఏమీ లేదన్నాడు. వెంటనే సలహా ఇచ్చాను చూడబాబాయి! మీనాన్నగారికి తక్షణం ఒక ఎక్స్ప్రెస్ టెలిగ్రాం ఇవ్వు. అందులో - ‘దుండగులు క్లోరోఫారం ఇచ్చి యిక్కడకు తెచ్చారు. అదృష్ట వశాత్తుమిస్టర్ సరలాక్షహోమ్ రక్షించారు. వెంటనే వారి కేరాఫ్ నూరు రూపాయలు పంపండి-’ అని ఉదహరించు! అలానే నిన్న వందరూపాయలు వచ్చాయ్! మనఫీజు తీసుకొని అబ్బాయిని పంపివేశాను!....బటుక్ దా! ఇలానే ఉంటాయ్.... దేనికైనా ఓర్పు అవసరం!”

అంతలో పోస్టు వచ్చింది. పది పదిపాను ఉత్తరా లుంటాయ్! సరలాక్షుడు వాటినిచూసి, ప్రత్యేకంగా ఒకదాన్ని బటుక్ నేను కందిస్తూ “ఇదిగో! గదాధర ఘోషుగారి జాబు! సాయంత్రం యిక్కడకు వస్తారట!” అన్నాడు.

“ఆ? గదాధర ఘోషుగారా? ఇక్కడకు వస్తారా? అరే? వింతగా ఉండే? వారికేం అవసరమొచ్చిందో?....నిజంగా వారేగాని వస్తే, మనం చెప్పింది విశ్వసనీయే, బంగారు పట్టవలలో పడిందనుకో!” అన్నాడు బటుక్ నేన్.

“సలాం సాబ్!” అన్నాడు యూనిఫారంలో ఉన్న ‘బాయి’ ప్రవేశించి.

“ఏం?” అన్నాడు సరలాక్షహోమ్.

“ఏరా క్లాసులో మాట్లాడకూడదని ఎన్నిసార్లు చెప్పాను?”

“అబ్బే నేను కాదండి. అసలు నాకు నిద్రపోయేటప్పుడు మాట్లాడే అలవాటే లేదండి.”

బాయ్ సవినయంగా ఒక ‘స్లిప్’ అందించాడు. సరలాక్షుడు దాన్నీ చూసి “ఎవరబ్బా ఈ మిస్. మాండపిఘోష్?” అని బాయ్ తో “సరే! రమ్మను” అని ఆడేశాడు. మరుక్షణంలో ఇరవై లేక ఇరవై రెండేళ్ల అమ్మాయి ఆ గదిలో ప్రవేశించింది. అక్కడ ఇద్దరను చూసి కాస్త గాభరాపడ్డది—

“మిస్టర్ హోమ్ ని కలియాలని వచ్చాను. ప్రయివేటుగా మాటాడాలి—” అన్నది.

మిస్టర్ హోమ్ గంభీరంగా అన్నాడు.

“నేనే మిస్టర్ హోమ్! ఇతను నా అసిస్టెంట్ ‘డాక్టర్ బట్రుకోనేన్’. మేము యిద్దరమూ ఒకటే! మీ రహస్యాలు ఎలాంటివై నా నిస్సంకోచంగా చెప్పొచ్చు!.... దయచేసి ఆ కుర్చీలో కూచోండి.”

మిస్. మాండవి కానేపు తలవంచుకొని కూచుంది. తరవాత “మీరు మా నాన్నగారిపేరు విని ఉంటారు. మిస్టర్ గదాధరఘోష్!” అన్నది.

“ఓ....ఐ సీ! మీరు గదాధరఘోష్ సుపుత్రికలా?....మిమ్మల్ని చూసి చాల సంతోషమైంది!” అన్నాడు సరలాక్షుడు హోమ్ సభ్యత ఉట్టిపడేలా.

“ధన్యవాదాలు” క్లుప్తంగా మాండవి జవాబిచ్చింది.

“ఆఁ....ఐతే....మీరా? శలవియ్యండి.” హోమ్ అన్నాడు.

“మీకు మిస్టర్ వరుణవిశ్వాసు తెలుసనుకుంటాను. అతను డై రెక్టర్ ఆఫ్ మంకీ డిపోజిట్స్—”

“ఆఁ ఆఁ...మనిషివై తే చూడలేదు. కాని వారాపత్రికల్లో చదివాను ఆ కొత్తపదవి అంటే, ‘వానర నిర్వాసితశాఖ’ గురించి!”

“చాలకాలంక్రితం ఆ వరుణశాబుతో నా వివాహం నిర్ణయమైంది—”

“ఓహో!....కంగ్రాట్స్ మిస్. ఘోష్!”

“కాని—యీమధ్యనే...ఒక ఛండాలపు కబురు విన్నాను.”

“ఏమిటది?”

“వరుణశాబు తన ఆఫీసులో తన అసిస్టెంట్ గా పనిచేస్తున్న మిస్. ఖంజనా దాసు ప్రేమలో పడ్డాడట!”

“ఈ సంగతి మీ నాన్నగారికి తెలుసా?”

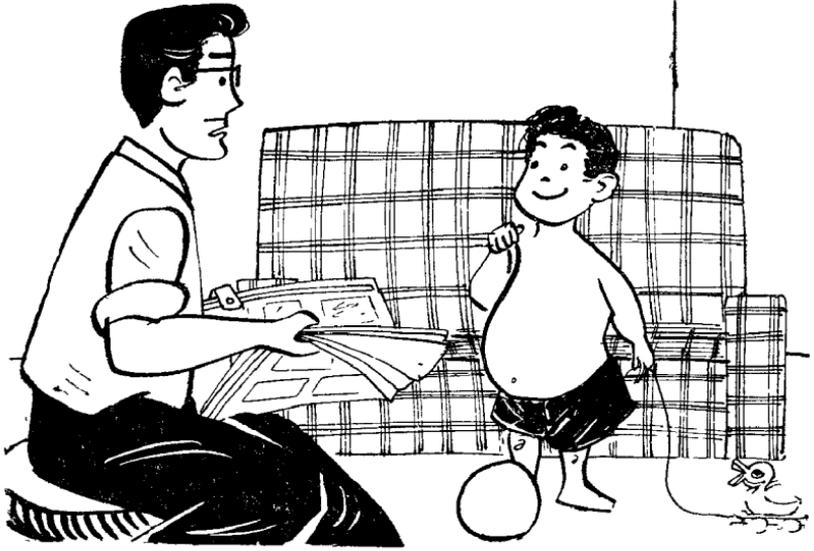
“తెలుసు! కాని వారంతగా పట్టించుకోలేదు. వైగా కుర్రాళ్లలో ఇలాటిది కాస్త ఉంటుందమ్మా!.... వెళ్లయాక అవన్నీ వాటంతటవే బందయి పోతవి” అంటారు!”

“అదేమో వాస్తవమే! వీలైనంత త్వరలో మీ యిద్దరి వివాహం ఐపోవటం మంచిది”

కాని యీ మధ్య ఒక జ్యోతిష్టుడు చెప్పాడు. నా కేదో ఒక గ్రహం పట్టందనీ, మూడు మాసాల వరకూ చికాకు చేస్తుందనీ, తరవాత అది పోతుందనీ, అప్పుడు నాకు వివాహం జరుగుతుందనీ! ఐతే ఈ లోపున వరుణుడు ఏం చేసి పోతాడో అని భయంగా ఉంది.”

“ఏదీ....చెయ్యి చూపించండి!”

మిస్. మాండవి అరచేతిని చూపించింది. పెన్నిలుతో హోమ్ దాని మీద ఏవో గీతలూ, చుక్కలూ పెట్టాడు. చిన్న ఫుట్ రూలుతో వాటిని కొల్పాడు. కాయితాల మీద చిన్న చిన్న లెక్కలు వేశాడు. తల మీదికెత్తి, మిద్దెవేపు చూస్తూ ఏదో ఆలోచించాడు. తరవాత అన్నాడు — “ఆఁ....ఉంది! గ్రహం ఉంది. ఐతే అనుకున్నంత బలంగాలేదు. కాగా మూడు మాసాలుండదు. ఒక నెలతోనే విరగడైపోతుంది. మీకు కావల్సినదంతా మిస్. ఖంజనా పంజానుండి మిస్టర్ వరుణ విశ్వాసుని విడిపించడమే కదూ?”

“మామయ్యా నీకు పెళ్ళయిందా” ?

“లేదు.”

“మరి నువ్వు ఇదిచెయ్యి, అదిచెయ్యకు అని నీకు ఎవరు చెప్తాంటారు ?”

“అవును ! నాకు కావల్సింది అదే ! మీరుగాని ఆ చుప్పనాతి ఖంజనాకూ వరుణబాబుకూ కయ్యంగాని పెట్టారంటే - కయ్యమంటే సామాన్యమైందికాదు యీ జన్మలో ఒకరి ముఖం ఒకరు చూసుకోవంత కయ్యం - పెట్టారంటే మీరెంత ఫీజు అడిగితే అంతా యిస్తాను. ప్రస్తుతానికి యీ నూరు రూపాయలు ఉంచండి” అని వానిటీ బేగ్ నుండి ఒక పులిబుర్ర కాయితం తీసి అందించింది

హోమ్ నవ్వి “ఉమించండి ! నా మొదటి ఫీజు పదహారు రూపాయలు మాత్రమే ! పని సానుకూలపడ్డాక మీ ఇష్టం ! అన్నాడు.

“మిస్ మాండవీదేవీ ! మీరు నిర్విచారంగా ఉండండి ! మిస్టర్ హోప్ సాధించరాని పనంటూలేదు. మీ వ్యవహారాన్ని ఇట్టే పరిష్కరించి వేస్తారు -” అన్నాడు డాక్టర్ బటర్ ఫీల్డ్.

మిస్ మాండవీ సున్నితంగా తల తిప్పి “మీ రనుకున్నంత సులభ సాధ్యం కాదండోయ్ ఆపని? మిస్ ఖంజనా సంగతి మీకు తెలియదు. అది బ్రహ్మరాక్షసి ఒక పట్టణ వదలద్దు ! ఇక - వరుణబాబున్నాడంటే - ఉర్రి దద్దమ్మ ! - అన్నది

“వరుణబాబుకూ, మీకూ ఎప్పటి నుండి పరిచయం?” హోమ్ అడిగాడు. “పసితనంనుండి!.... మా నాన్నగారే అతణ్ణి పెద్దచేసి, చదువు చెప్పించి, అమెరికా వంపి, ఇంతవాణ్ణి చేశారు!”

అంతలో ‘బాయ్’ వచ్చి ఒక కార్డు అందించాడు. హోమ్ దాన్ని చూసి “అరే!....మిస్టర్ వరుణవిశ్వాస్!....వచ్చారు! కలుస్తామంటున్నారు!” అన్నాడు మెల్లగా, ఆశ్చర్యాన్ని ప్రకటిస్తూ.

మిస్ మాండవి తృప్తిపడ్డది—

“ఓ...మైగ్రాడ్!....ఇప్పుడెలా? నన్ను చూస్తాడు.... ఏం చెయ్యమంటారు మిస్టర్ హోమ్?” గాభరాపడుతూ ప్రశ్నించింది.

“నో ఫియర్స్ మిస్ మాండవిదేవీ! ఆ పర్డా వెనక్కు వెళ్ళి కూచోండి. అది ప్రయివేట్ రూమ్. ఎవరూ రారు. పరదా దళసరిగా ఉంది. మీరు యిక్కడ వాళ్లకు కనిపించరు. వరుణబాబు వెళ్ళిపోయాక మీరు ఇక్కడకు వచ్చేద్దరుగాని—” అన్నాడు హోమ్ ధైర్యం ఇస్తూ.

మిస్ మాండవి తటాలున పరదా వెనక్కు వెళ్ళిపోయింది. ప్రక్కనే ఉన్న కుర్చీలో కూచోని, నిశ్శబ్దంగా, చల్లగా నిట్టూర్చింది.

మిస్టర్ వరుణవిశ్వాసు వచ్చి అభివాదంచేసి “మిస్టర్ సరలాక్షహోమ్తో మాటాడాలి! రహస్య విషయం—” అన్నాడు. “అలా కూచోండి! నేనే మిస్టర్ సరలాక్షహోమ్!...ఇతను నా ‘కొలీజ్’ డాక్టర్ బటుక్ సేన్! మీరు చెప్పదలచుకుంది — బ్రహ్మరహస్యమైనా నిరామాటంగా, నిస్సందేహంగా చెప్పవచ్చు! అసలు యీ సంస్థ మా యిద్దరి చేతులమీదే నడుస్తున్నది—” అన్నాడు. సరలాక్షహోమ్.

“మిస్టర్ విశ్వాస్! మీరెలాంటి సంశయమూ ఉంచుకోవద్దు. ప్రఖ్యాత పురుషుడు ‘షర్లాక్స్ హోమ్స్’కు డాక్టర్ ‘వాట్సన్’ ఎలాంటి సహచరుడో ఈ సరలాక్షహోమ్కు - డాక్టర్ బటుక్ సేన్ - అంటే నేను అలాంటి సహచరుణ్ణి! ఐతే డాక్టర్ వాట్సన్ లాంటి శుద్ధ మొద్దును మాత్రం కాను!....ఆ.... ఖై ది ఖై.... మీరేకదూ ‘కోతుల’ ఎగుమతి ఆఫీసరు?” అన్నాడు డాక్టరు బటుక్ సేన్.

వరుణుడు నింపాదిగా “ఆ....ఆ.... నేనేనండి ‘డై రెక్టర్ ఆఫ్ మంకీ డిపోర్ట్ మెంట్’! చూడండి మిస్టర్ హోమ్! నేను పెద్ద డైలమ్మాలో పడిపోయాను. మీ సలహా కావల్సివచ్చింది” అన్నాడు. వెరిగుడ్!....మీ డైలమ్మా

“ఏమండీ : దైవరు కాదు హోరన్ పరిగ్గా పనిచేయటంలే దంటున్నాడు. మరి మనం ఆలా వెళ్ళడం ఎలాగ ?”

“పర్వాలేదులే; సువ్వు కొరులో మాట్లాడుతునే ఉంటావుగా.”

వివరంగా చెప్పండి. అనుమానపడవద్దు” “మీరు బహుశా, మిస్టర్ గదాధర ఘోష్ పేరు వినేఉంటారు. వారికి నగరంలో, మాంచి పాప్యులారిటీ ఉంది. అటు సెంట్రల్ లో కూడా ‘ఇన్ ఫ్లయెన్స్’ ఉంది. అజ్ఞాధికారి. ఐతే వారి అమ్మాయి మాండవీదేవితో నా వివాహం చాలాకాలం క్రితం నుండి స్థిరపడి ఉన్నది.”

“వెరిగుడ్ ! మంచి శేషైన సంబంధం కంగ్రాట్స్”

“కాని, నేనింకో అమ్మాయి ప్రేమపాశంలో తగులుకున్నాను”

“అలానైతే ఈ అమ్మాయినే వివాహం చేసుకొనండి”

“వీలుపడదండి మిస్టర్ హోమ్. అందులో చాలా తికమకలున్నాయ్. గదా ధరశాబు మా నాన్నగారి ప్రియాతి ప్రియమైన స్నేహితుడు. నన్ను చిన్న తనం నుండి అంటే మా నాన్నగారుపోయిన నాటి నుండి కన్న కుమారునికన్నా మిన్నగావెంచి, పెద్దచేసి, విద్యా బుద్ధులు చెప్పించి, ఈ నాడు ఈ ఆఫీసరు పదవిలో నిలిపినారు. అతన్ని ఆంతర్యంలో తన ఏకైక సంతానం మాండవీదేవి

నిచ్చి వివాహం చెయ్యాలని ఉంది. ఉండడమేకాదు బయటకు వెళ్లగించారు కూడాను కుమార్తెతో సహా ఆ లక్షలు ఆస్తి కూడా నాకు చెందాలని ఉద్దేశ్యం. ఐతే నాకు మాత్రం మాండవీదేవిని వివాహమాడాలని లేదు. ఇప్పుడుగాని నేను నా అభిప్రాయాన్ని వెళ్లడిస్తే అటు లక్షల ఆస్తి పోతుంది. ఇటు ఈ ఆఫీసరు ఉద్యోగమూ వూడిపోతుంది

“రెండూ నిలబడాలి అంటే మీరు తప్పక మాండవీదేవిని వివాహమాడాలి అన్నమాట.”

“ఔను! కాని మాండవీదేవిని చిన్నతనం నుండి చూస్తున్నాను. ఆమె పట్ల నాకు సోదరభావం ఉంది. అంతే—భార్య రూపంలో ఆమెను పరిగ్రహించలేను”

“ఇంతకూ మాండవీదేవి ఎలాగుంటారు? అంటే కురూపియా—”

“కురూపికాదు. అలానని అందకత్తే కాదు. మొత్తంమీద నా అభిరుచులకు సరిపోదు!.. లావుగా, కాస్త పొట్టిగా, చిన్న గుమ్మటంలా ఉంటుంది సెలూ లాయిడ్ బొమ్మలా పొంగారిన బుగ్గలూ, బయటకు నోడుచుకువచ్చిన గుండ్రని ముక్కు!.. ఫోర్తయరు చదువుతున్న దన్నమాటేగాని అంతా పూర్వకాలపు ధోరణి! అవ్ టూ డేట్ గా—అంటే చలాకీ, చిలిపితనంగా ఉండదు. ఇంగ్లీషులో మాటాడితే తప్పులతడకలు! జడలో రిబ్బను పెట్టుకొనదు. ఏదో జరిఅంచు ముక్క! మోయలేనన్ని నగలు—”

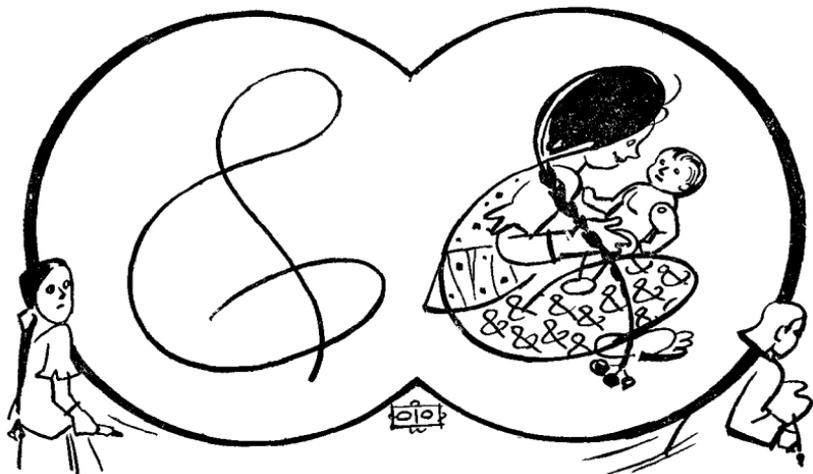
“ఐతే... ఇప్పుడు మీరు ప్రేమించిన ఆమె?”

“మిస్ ఖంజనాదాసా?.... వెరీ ఫ్రైన్! కట్టూ, బొట్టూ జుట్టూ, మాటూ, పాటూ, రంగూ, రూపమూ, నడకా, రీపీ—అన్నీ అప్టూ డేట్! మోస్ట్ కల్చర్డ్! వెరీ సివిలైజ్డ్!... మాండవీదేవికి, ఖంజనాదాసుకూ హస్తీమశకాంతరం ఉందంటే నమ్మండి!”

“సరిసరి! ఇప్పుడు బోధపడ్డది!.... మీకు గదాధరబాబు యావ దాస్టీ కావాలి! అతను యిప్పించిన ఆఫీసరు ఉద్యోగం చలాయించాలి!—కాని అతని కుమార్తెను మాత్రం వివాహమాడరాదు! ఏం?”

“ఆ. మొత్తంమీద అంతేలేండి!.... మీరేదైనా ఉపాయం ఆలోచించి సలహాయిస్తే—”

సరలాక్షహోమ్ కానేపాలోచించి అన్నాడు—“మీరు హిందువులుకదూ? ఔనాను!.. ఐతే ఇప్పుడింకా బహుభార్యా నిషేధ చట్టం అమలులోకి రాలేదు

రంగుల మామయ్య

అందువల్ల ముందు మీరు వెంటనే మిస్ మాండవీదేవిని వివాహం చేసుకోండి! ఆస్తిపాస్టులు చేజిక్కించుకోండి! ఐదారు నెలలు పోయాక మిస్ ఖంజనాదాసుతో వివాహం చేసుకొనండి! ఆ తరవాత మాండవీదేవిని ఎలానో మీ దారినుండి అవతలకు—”

“మీకు గదాధరబాబు విషయం తెలియదు. అతను ఆస్తిపాస్టులు మాండవీదేవి పేరనే వ్రాసిఉంటారు. మనకు దానిమీద స్వతంత్రం ఉండదు. అఁ ఆవిడ అనంతరం.... ఏమో? ఇక నేనేమైనా అవకతవక చేస్తే పుద్వోగంనుండి ఉద్వాసన చేసి కుమార్తెను తీసుకుపోతాడు !

డాక్టర్ బటుక్ సేన్ వెంటనే అందుకున్నాడు—“నో ఫియర్స్ విశ్వాస బాబూ! నేను డాక్టరును! ఒక సుఖపు చెబుతాను. శ్రద్ధగా వినండి! మాండవీదేవితో వివాహకర్మ పూర్తి చేసుకొని నా దగ్గరకు రాండి! రెండే రెండు పొట్టాలు ఇస్తాను - ఆ రెస్పెసిక్! బస్! ఒకటి మామగారికీ, రెండోది మామగారి కుమార్తెగారికీ టీలోకలిపి గుప్ చుప్ గా ఇచ్చేయండి! ఆ ఇద్దరూ ఏ గొడవా చెయ్యకుండా పై లోకానికి టపా కట్టేస్తారు! తరవాత సమస్తమూ మీదే! ఆప్పుడు మిస్ ఖంజనాగారిని నిశ్చింతగా వెండ్లాడవచ్చు.”

“అఁ...విషమా?.... ఆ రెస్పెసిక్?.... హే భగవాన్ !”

“అరెస్టిక్ ఇవ్వడానికి భయమైతే చెప్పండి... కలరా జెర్మ్స్ ఇస్తాను. వాటిని ప్రయోగించండి! ఏదైనా ఒకేపని చేస్తుంది!”

“క్షమించండి మిస్టర్ సేన్! నేను మీతో సరాగాలాడ్డానికి రాలేదు. నాకున్న కాలాన్ని వ్యర్థం చెయ్యటం దలచలేదు—” కాస్త కోపంగా వరుణుడు అన్నాడు.

సరలాకుడు చిర్నవ్యూతో “అరే? కోపించుకున్నారా మిస్టర్ విశ్వాస్? మీ ‘ప్రోబ్లం’ కాస్త తిరుగుడుగా ఉంది. అందువల్ల బటుక్ దా కాస్త హాస్యమాడాడు! కాతరు చెయ్యవద్దని ప్రార్థన! ఇటు చూడండి! నిజానికి మీది గొంతెమ్మ కోరిక! పాలూ తాగాలి—పెరుగూ ఉండాలి అంటున్నారు ఇదెలా అవుతుంది?”

“సరే! నాకు గదాధరశాబుగారి ఆస్తి అవసరంలేదు. కాని ఉద్యోగం మాత్రం దక్కించండి! అంటే మాండవీదేవిని వివాహమాడలేదని గదాధరశాబుకు ఆగ్రహం రానివ్వకుండా చేయండి. చాలు!”

“అ...అలా ఏదో ఒక నిర్ణయానికి రావడం బుద్ధిమంతుల లక్షణం! సరే! నాకు వార రోజులు వ్యవధి ఇవ్వండి. ఆలోచించి చెబుతాను. మీరు సరీగా మంగళవారం రావచ్చు!”

“ఐతే మీ ఫీజు?—” వరుణుడు లేచి ప్రశ్నించాడు.

“పదహారు రూపాయలు. తరవాత పని ఫలించాక మీ ఇష్టం!”

ఫీజు చెల్లించి వరుణుడు వెళ్ళిపోయాడు. మాండవీదేవి పరదా తొలగించుకొని వచ్చింది. ఆమె శరీరం కాస్త కంపిస్తున్నది. ముఖం ఎర్రగా ఉంది. వస్త్రాన్న ఏడుపును బలవంతంగా అణచుకుంటున్నట్టు ఆమె కండ్లు సూచిస్తున్నాయి!

“అరే మిస్ ఘోష్? మీరేవిటిలా ఆప్ నెట్ ఐపోయారు? రెండు నిమిషాలు అలా కుర్చీలో ప్రశాంతంగా కూచోండి! ఇంతలో మంచి మిక్సరు తయారు చేసుకొస్తాను” అన్నాడు డాక్టరు బటుక్ సేన్.

“మిక్సరూ—గిక్సరూ వద్దు. కాస్త మంచినీళ్లుంటే—త్వరగా ఇవ్వండి!” అన్నది మాండవీదేవి.

సరలాకుడు గబగబ ప్రయివేటురూముకు వెళ్ళి గ్లాసుతో చల్లని నీళ్లు తెచ్చి యిచ్చాడు. మాండవీదేవి దాన్నందుకొని, కాస్త ముఖమీద జల్లుకొని, కండ్ల

“నీ పేరేమిటోయ్.”

“గాంధీ అండీ.”

“నీ పేరెక్కడో విన్నట్టుండే.”

“ఆ వినుంటారు బాబూ. నేనీ పాఠాల్లోనే 20 ఏళ్ళనించీ జట్కా తోలుతున్నాను.”

రెప్పలు తడిపి, రెండు గుక్కలు తాగింది తరవాత జీరపోయిన గొంతుతో “సరలాక్షబాబూ! నా కింకేమీ అవసరం లేదు. నేను వరుణశాబును వివాహమాడను—” అన్నది.

“ఛ-ఛ!—అదేమన్న మాట? ఉత్తినే ఉద్రేకపడకండి! మీ నాన్న గారన్నట్లు వివాహమైపోయాక అన్నీ సర్దుకుపోతవి! అన్నిటికీ నే నున్నానుకదా? చూడండి ఆ ఖంజనాదేవి పంజానుండి వరుణశాబును ఎలా తప్పిస్తానో?.... తప్పించడమేకాదు. నేరుగా మీ దగ్గరకు వచ్చి ఊమాపణకూడా కోరుకునేట్లు చేస్తాను. అప్పుడై నా మీరు వరుణశాబును వివాహమాడరా?”

మాండవీదేవి తీవ్రంగా తల ఆడిస్తూ, రుద్దకంఠంతో “ఉహు! వివాహమాడను! నేను గుమ్మటాన్ని! సెల్యూలాయిడ్ బొమ్మను! పాతకాలపు మనిషిని! ఇంగ్లీషు మాటాడలేను! ఒంటినిండా నగలు! మొద్దును! దద్దమ్మను!” అన్నది.

“ఓ మైగాడ్! మీరు పొంచుండి అన్నీ విన్నారన్నమాటా? వెరీ బేడ్! వరుణశాబు మాటలు పట్టించుకోకండి! ఐనా అతను ఎల్లప్పుడూ కోతుల మధ్య

ఉండడంవల్ల వాటి బుద్ధి వచ్చినట్టుంది! ఇంకా ఆ ఖంజనా దేవి ఏ మత్తు మందు జల్లందో? ఆ మత్తు ఒదిలి పోవటంతో మీ విలువ అప్పుడు తెలుస్తుంది! నిజంగా మీరు ఆ కాళిదాస మహాకవి చెప్పినట్టు 'పర్యాప్తపుష్పస్తవ....'

మాట పూర్తికానివ్వకుండానే మాండవీదేవి కుర్చీ నుండి తటాలున లేచి "చాలించండి! అసభ్య ప్రస్తావనకోసం నేను రాలేదు. ఇదిగో మీ ఫీజు! శల విప్పించండి" అన్నది.

సరలాక్షుడు చేతులుజోడించి "క్షమించండి మాండవీదేవిగారూ! ...మీరు కాస్త శాంతించాలని మనవి! ఓరిస్తే తేటనీరు కదండి!... వీలైనంత త్వరలో ఖంజనా దేవిని రంగస్థలం నుండి తప్పిస్తాను! ఈ లోగా, దయచేసి, మీరు ఏమీ గడబిడచేయవద్దని నా కోరిక!" అన్నాడు.

మాండవీదేవి నింపాదిగా "సరే!" అని ఫీజు చెల్లించి నమస్కరించి వెళ్లి పోయింది.

బటుక్ సేన్ గట్టిగా నిట్టూర్చి అన్నాడు - "ఏమిటీ గందరగోళం? ఒకరిని మించిన వాళ్లు ఒకరు!... అతిభీషణ, కటుభాషణ రూపాలు! ఖంజనా - భీషణ మైన గడుసు ఘటం! మాండవీదేవి-భీషణమైన పసిపిల్ల! వరుణవిశ్వాసు భీషణమైన దద్దమ్మ! గదాధరఘోషు భీషణమైన సిద్ధాంతవాది!... ఈ నాటక రంగంలో నట వర్గం ఒక పక్కకూ, నటీవర్గం ఇంకోపక్కకూ పోతున్నారు. ఎవరినని మధ్యకు తెస్తారు! ఇప్పుడు నటీమణి మాండవీదేవి నాన్నగారు కూడా వచ్చి ఏమంటారో, ఏమడుగుతారో చూడాలి!"

నిజంగా ఆ సాయంత్రం ఆరున్నరకల్లా గదాధరబాబు పెద్ద మోటారు వేసుకొని వచ్చాడు. సరలాక్షవోమ్ అతణ్ణి సారర గౌరవాల్లో ఆహ్వానించి కన్సల్టింగ్ రూములో కూచోబెట్టాడు. డాక్టరు బటుక్ సేనును పరిచయ పర్చాడు.

గదాధరబాబు జేబు నుండి విజ్ఞాపన పత్రం తీసి చిర్నవృత్తో అన్నాడు—

"మాంచి రమ్మకైన స్కీమువేశారే సరలాక్షబాబూ! మీ విజ్ఞాపన పత్రంలో డాక్టరు, వకీలు, పోలీసు, జ్యోతిష్కుడు, వేదాంతి ఇత్యాదులకు కలిగిన సమస్యలన్నిటినీ పరిష్కరిస్తామని ప్రకటించారు కాని - మీ వయసు చూస్తే ఇంకా పాతికై నా దాటినట్టులేదు. ఇదంతా ఎక్కడ ఆశ్చర్యించారు? ఏవైనా డీగ్రీలూ, ఉపాధులూ సంపాదించారా?"

సత్యసుధీ

డాక్టరు :- “అ అమ్మాయిని నేను ప్రేమించానోయ్.”

స్నేహితుడు :- చురి పెళ్ళిచేసుకోవోయ్ పెద్ద డాక్టరివికదా నీ కేమిటి?”

డాక్టరు :- “లాభం లేదోయ్. నాకుండే రోగులలో ఈవిడే చాలా ధనవంతురాలు.”

“చిత్తం! ఇక్కడ - అంటే మనదేశంలో యూనివర్సిటీ కంప్లీట్ చేశాను. తరవాత అమెరికా వెళ్లి పి. హెచ్. డి. పట్టంపొందాను. ‘రిసెర్చి’లో అక్కడ ‘అనరరీ’ డిగ్రీదొరికింది! కాగా ఇక్కడ బాగ్ బజారులో విద్యవృద్ధులవారు ‘బుద్ధి వార్షిధి’ బిరుదాన్నిచ్చారు!” వినయంగా హోమ్ జవాబిచ్చాడు.

“ఫేష్! ఫేష్! ... ఇక నేనొచ్చిన పనికాస్త చూస్తారా?” అని గదాధర బాబు మాండపివరుణుల గురించి వివరించి చివరలో అన్నాడు “మీరెలానై నా ఆ ఖంజనా విశాచం నుండి వరుణబాబును విడిపించి మా మాండవిని ఒక తీరానకు చేర్చండి! లేనట్టయితే మాండవి పరిస్థితి రోజుకు రోజూ భయంకరంగా పరిణమించే సూచనలు కనిపిస్తున్నాయ్!” అన్నాడు.

“నగరంలో గౌరవమూ, పలుకుబడి ఎంతో గడించిన మీరే ఇలా అంటే ఎలా చెప్పండి? రాష్ట్రంలోనేకాక కేంద్రంలోకూడా ఉన్న పెద్దపెద్ద వాళ్లతో మీకు పరిచయం ఉండటంగా? మీరుగాని తలంచుకుంటే మీస్ ఖంజనాదేవిని అండమానులకుకూడా పంపివేయగలరు!”

“ఊహూ, లాభంలేదు! ఢిల్లీలో పేరు ప్రఖ్యాతులు గడించి, ‘మల్టీ మిలియనీర్’ అనిపించుకొన్న మిస్టర్ చతుర్భుజ హార్డార్ మరదలు—అంటే పట్టమహిషి చెల్లెలు - ఈ ఖంజనాదాసు. అతని మద్దతు ఈ అమ్మాయికి కావల్సి నంత ఉన్నది. కాగా అసలుసంగతి - మా అన్నగారి అబ్బాయి యీ చతుర్భుజ దాసుగారి దగ్గర ఛోటా ఆఫీసరు పదవిలో ఉంటున్నాడు. మిస్. ఖంజనాదాసుకు ఏమైనా నావల్ల చికాకు కలిగిందంటే అవతల మా వాడికి ఉద్వాసన వస్తుంది. ఐనా - ఇలాంటి స్వల్పవిషయాలకు ప్రాధాన్యం యిచ్చి పెద్ద పెద్ద వాళ్లతో స్పర్థ కలిగించుకోవటం నా మతంకాదు”

“ఓను! మీ రన్నదీ సబబుగానే ఉంది. ఐతే వరుణబాబునే ఎక్కడికై నా దూరప్రాంతానికి బదిలీ చేయించివేస్తేనో?”

“అ...అది ఆలోచించాల్సిందే! కాని....ఇలాంటి ప్రేమపతులు దూరంలో ఉంటే - ఇంకా అవస్థలు పడతారు! రోజుకు పదేసి పేజీల—పదేసి ప్రేమలేఖలూ విరహతాపాలూ—నిద్రాపోరాలకు స్వస్థి - ఇంకా ఎన్నెన్నో?”

“అ...దానికి ఉపాయం ఉందిలెండి! ఖాజనాదేవి వివాహం ఇంకెవరితో వై నా స్థిరపర్చి, ఆ మూడుముళ్లూ వేయించేస్తే చాలు!”

“ఏవటిలా పిచ్చిగా మాటాడుతారు మిస్టర్ హోమ్? మనం చెప్పినట్టు ఖంజనాదేవి ఎందుకు వింటుంది?”

“మనసుకు నచ్చిన వరుడు దొరికితే ఎందుకు చేసుకోదు? ....వినండి! వరుణ బాబును ఎక్కడకో - దూరప్రాంతాలకు బదిలీ చేయించండి! అతని జాగాలో— ఎవరైతే ఖంజనాదేవిని వివాహమాడ ఇష్టపడతారో వారిని నియుక్తుణ్ణి చెయ్యండి!”

“మీరు అసలువిషయం విస్మరిస్తున్నారకదా?....ఖంజనా వరుణుని ఒదిలి ఇంకొకరిని ఎందుకు చేపట్టుతుంది? వరుణు డెక్కడ ఉంటే తానూ అక్కడే ఉంటుంది! ఒకపట్టాన విడిచిపెడుతుందా?”

“అదే మీరు పొరపడుతున్నారు! మిస్ ఖంజనాలాంటి సీతాకోకచిలుక లకు మనస్తైర్యం ఉండదు! ఎట్టఎదట కనిపించే రంగురంగు పూలే వాళ్ళకు కావల్సింది! ఐనా ఇదంతా మన ఊహలూ, ప్రయత్నాలూ!”

“సరే! ఒకప్పుడు మన మనుకొన్నట్టే జరుగుతుం దనుకొందాం! ఐతే ఖంజనాదేవిని పెళ్లిచేసుకొనే మహాశయ్యుడు—అంటే అందం, చందం, చదువు సంధ్యా, నాగరికత, నాణ్యమూ ఉన్న అతను దొరకవద్దా?”

“నీకు పరిచయములేని ఆడవాళ్ళతో మాట్లాడటం నీకు ఎక్కువ ఆలవాటనుకుంటా.”

“ఔనోదు. నాకు పరిచయమున్న ఆడవాళ్ళయితే నాతో అనలు మాట్లాడనే మాట్లాడరు.”

మిస్టర్ హోమ్ డాక్టర్ బటుక్ సేనుని ముందుకు నెట్టి “పమంటాప్ బటుక్ దా?” అన్నాడు.

గదాధరబాబు వింతగా బటుక్ సేనువేపు చూశాడు. పమనుకున్నాడోగాని ముఖకవళికలు సుప్రసన్నంగా ద్యోతకపర్చి చిర్నవ్వువచ్చాడు. అది గమనించి బటుక్ సేన్ “నెల కెంత జీతం ఉంటుంది?” అన్నాడు.

“మంచి పదవే! గజెలుడ్ ఆఫీసరు - నెలకు రెండువేల ఐదువంద లిస్తారు” అన్నాడు గదాధరహోమ్!

“ఇష్టమేనా బటుక్ దా? ఈ పదవిని, ఖంజనాదేవిని స్వీకరిస్తావా?” అన్నాడు మిస్టర్ హోమ్!

“ఆ పదవీ, ఆ జీతమూ వస్తే చాలు! ఖంజనా, రంజనా, భంజనా, మంజనా, ఝంఝనా—ఎవరైనా పరవాలేదు!” అన్నాడు బటుక్ సేను భుజాలు ఎగరవేస్తూ.

“పమో ? నాకేం నమ్మకంలేదు మిస్టర్ హోమ్ ! వరుణబాబును వదిలిపెట్టి మిస్ ఖంజనా ఈ డాక్టరును ఎందుకు వెళ్ళాడుతుంది? ఉద్యోగం బదిలీ అయేటంత సులభంగా ప్రేమ బదిలీ అవుతుందా?” అన్నాడు గదాధరబాబు.

“ఈ విషయంలో మీరు నిశ్చింతగా ఉండండి గదాధరబాబూ. ఖంజనాదేవిని తోవలోనికి తెచ్చే పూచీ నాది.” బదులిచ్చాడు బటుక్ సేన్.

“ఐతే-జంతువుల్లో సంబంధించిన ‘టెక్నిక్’ తెలియకపోయిన మీరు ఆ వానర నిర్వాసిత అధికారత్వం ఎలా నిర్వహించగలరు? మీకు కేవలం నాడి నిదానమేగాని ఇతర నిదానాలురావే?”

సరలాకుడు బటుక్ సేన్ చేతిని పట్టుకొని “చూడండి గదాధరబాబూ ! డాక్టర్లు సేర్చుకోవట్టి విద్యా, సైన్సు ఎక్కడుందో చెప్పండి? ఫిజిక్సు, కెమిస్ట్రీ, బయాలజీ, బోటనీ-ఇత్యాదులు వాళ్లకు కొట్టని పి. డేక దా? ...పంబటుక్ దా?” అన్నాడు.

“కాగా-జుయాలజీ, ఆ వైవిధ్య మంకీయాలజీల్లో నాకు మాంచి ప్రావీణ్య ముంది!” అన్నాడు బటుక్ దా.

గదాధరబాబు నవ్వి “సరే! రేపే నేను ‘మినిస్టర్-ఇన్-చార్జ్’ వారితో మాట్లాడుతాను. ఐతే మీ ఉద్యోగం తెంపరరిగా ఉంటుంది. రెండు నెలల్లో ఖంజనాదేవిని పెండ్లాడగలిగితే ఆది భాయమవుతుంది. లేదా డిస్ మిస్. తెల్పిందా” అన్నాడు.

“రెండు నెలలా? అలా చూస్తుండండి! నెలలోపునే అంతా ‘రైట్’ చేస్తాను” అన్నాడు దృఢస్వరంతో బటుక్ దా.

“వేరీ గుడ్ !...నిజంగా మీ యిద్దరి పరిచయ భాగ్యం కలగడం నాకెంతో ఆనందంగా ఉంది !... రేపు ఢిల్లీ వెళ్ళాలి. నాలుగైదు రోజుల్లో వచ్చేస్తాను. ఆదివారం సాయంత్రం మీ యిద్దరూ మా యింటికి వచ్చి నాతో ‘టీ’ సేవించాలని కోరిక ! అప్పుడు మా మాండవితో పరిచయమూ కలుగుతుంది ! ఇక ‘లవ్ ! నమస్తే !’”

* * *

గదాధర బాబు ఢిల్లీ వెళ్లిన మూడోనాడు వరుణబాబు జాగాలో డాక్టర్ బటుక్ సేను నియమింపబడ్డట్టూ, వరుణబాబు దరహాగంజ్ కు బదిలీ బనట్టూ ఓలిగ్రాంమీద ఆర్డర్లు వచ్చాయ్ ! ఐతే దరహాగంజ్ లో ‘మంకీ డిపోజ్ టేషన్’

విభాగంలేదు. ఇంకోకొత్త పదవి వరుణబాబుకు దొరికింది. పేరు- 'కుక్కుటాండ' వివర్ధన పరిణా సంస్థ - ఇంగ్లీషులో 'హెన్స్ ఎగ్ ఎన్లార్జ్ మెంట్ ఎ క్యు పె రి మెంటల్ ఫ్లేషన్' అంటారు! అందులో 'ఆఫీసర్ ఇన్ చార్జ్'గా వేశారు. అదే జీతం! అదే హోదా!

నిర్దిష్టమైన ఆదివారం సాయంత్రం మిస్టర్ సరలాక్షహోమ్, డాక్టర్ బటుక్ సేను గదాధరబాబు ఇంటికి వెళ్ళారు. ఆ ఇద్దరనూ గదాధరబాబు ఆప్యాయంగా గౌరవించాడు.

"రాండి.. రాండి.. మహాశయులారా!... అమ్మా...మాండవీ! ఇదిగో మన సరలాక్ష, బటుక్ బాబులు వచ్చారు. వీళ్ల గురించి నీ కిదివరలో చెప్పాను కదూ! బటుక్ బాబు వరుణుడు జాగాలో అంటే 'మంకీ డిపోర్టేషన్' సంస్థలో నియుక్తులయారు!" అన్నాడు గదాధరబాబు.

పరస్పరాభివాదాల తరువాత బటుక్ బాబు వినయం ఉట్టిపడేలా అన్నాడు.

"సర్! ఊమించాలి! చిన్న పొరపాటైపోయింది. మీకు ఇంతకు ముందే చెప్పాల్సింది. కాని వ్యవధి చాలిందికాదు! నిన్న నా వివాహం ఖంజనాదేవితో జరిగిపోయింది."

గదాధరబాబు విప్పారిన ముఖంతో, బటుక్ బాబు వీపు తడుతూ "శభాష్ మై డియర్ బోయ్!... వెరిగుడ్! వెరిఫైన్!... గొప్ప సంతోషకరమైన వార్త చెప్పారు!.. పం మాండవీ... పమంటావ్? మీరు ఫలహారాలు కానివ్వండి! నేను మీ యమ్మను రావల్సిందిగా - ఢిల్లీ - వైరిచ్చివస్తాను" అంటూ వెళ్ళి పోయాడు.

మాండవి అదోలానవ్వి బటుక్ సేన్ తో అన్నది - "భేషైన పనిచేశారుకదూ? నాన్నగారి నుంచి బాగా లంచంకొట్టి ఆ చుప్పనాతిని మెడకు కట్టుకున్నారు. నిజంగా-అది చుప్పనాతే! లేనట్లయితే ఇంతకాలమూ వరుణబాబును ప్రేమిస్తూ వచ్చి, రెండురోజుల్లో ఆ ప్రేమకు బొడ్డంబాలుపెట్టి మీ గళంలో వరమాల వేసింది!"

"అరరే? అలాఅనకండి! ఖంజనాదేవి బటుక్ బాబు ఉద్యోగం ఊడపీకేయ కుండా వైగా దాన్ని ఖాయంకూడా చేసిపెట్టింది." అన్నాడు మిస్టర్ హోమ్.

"ఐతే మీ పని ఏమైనట్టు?" ప్రశ్నించింది మాండవి.

"మీతో అన్నానుకదూ వరుణబాబుకూ, ఖంజనాదేవికీ మధ్య దేవదానవ యుద్ధం రగిలిస్తానని? జ్ఞాపకంఉందికదూ? తిట్లతో నిండిన నాలుగు పేజీల

ఉత్తరం ఖంజనాదేవి వరుణబాబుకు రాసింది. నేనే ద్రాప్తు ఇచ్చాను. ఇప్పుడు మీకు పూర్తిగా 'లైన్ క్లియర్ ! ఇక - మీరుగాని అతి సున్నితమైన మాటల్లో మృదువైన భావాల్లో ఒక జాబు వరుణబాబుకు రాశారంటే అంతా చక్కబడి పోతుంది ! మరి మీరు నాకివ్వాలి న ఫీజు ఇవ్వనవసరం ఉండదు. మీ నాన్నగారే తీర్చేస్తారు !"

"అహోహో....ఏం మనుషులండి మీరు?...ఇంతకూ మీకు ఒక ప్రిన్సి పలూ, సెంటిమెంటూ అన్నది ఉందా అని? హృదయమూ, సభ్యతా, మర్యాదా, లేనే లేదా?...జ్ఞానం ఉండక క్కరలేదా?...మీరేమో మానవత్వం గల మానవులని ఏదేదో చెప్పాను ! ఊమించండి !....మీకు శతకోటి నమస్కారాలు !"

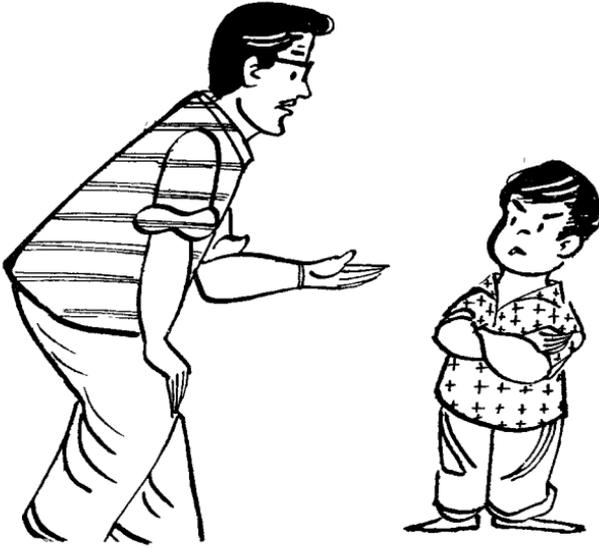
ఇంతలో గదాధరబాబు తంఱియిచ్చి వచ్చాడు. చాల సేపటి పరకూ పవేహో లోకాభిరామాయణం ముచ్చటించుకున్నారు. తరవాత సరలాక్ష హోమ్, బటుకోసేన్ వెళ్లిపోయారు.

మర్నాడు వరుణబాబు నుండి మాండవీదేవికి ఎనిమిది పేజీల ఉత్తరం ఒకటి వచ్చింది. ఆ సాయంత్రం గదాధరబాబు సరలాక్షుని కలుసుకున్నాడు.

"బాబూ సరలాక్షా ! పొద్దున్న మాండవి పేర ఒక పెద్ద ఉత్తరం వరుణ బాబు నుండి వచ్చింది. అలిగి కూచున్న ప్రేయసికి ప్రీయుడు ఎన్ని విధాల బతిమి లాడాలో, కులాసా కబుర్లు చెప్పాలో, చేసిన తప్పలు ఊమించమని ఎంత ప్రాధేయపడాలో అంతా వర్ణించి వ్రాయబడ్డదా ఉత్తరం ! కాని మాండవికి అది అగ్గిమీద గుగ్గిలంలా పనిచేసింది ! పండ్లు పటపటకొరుకుతూ. ముఖం కందగడ్డలా చేసుకొని - "భీ ! సిగ్గుమాలిన మనిషి ! నీతీ, జాతీ, బుద్ధీ, జ్ఞానమూలేని వశువు ! వీడినా పెళ్లాడ్డం ?" అని ఆ ఉత్తరాన్ని తునాతునకలు చేసి అవతల పారేసింది ! ఇప్పుడేం చేయడం ? పమీ తోచకుండాఉంది ?.... మీరుగాని ఒకసారి అమ్మాయితో కలిసిన చుబలికితే బావుణ్ణు ! మీకు విడదియ్యని సమస్యలులేవు. ఏది ఎలాఉన్నా, వరుణబాబు బుద్ధిమంతుడు ! మంచి భవిష్యత్తు ఉన్న కుర్రాడు ! ఈ సందర్భంలో మీరు తగిన శ్రమ తీసుకుంటేనేకాని కాదు. శ్రమకు తగిన పురస్కారం లభిస్తుందని హామీ ఇస్తున్నాను. మీరు విచారించకండి ! నా శక్తినంతా ప్రయోగిస్తాను !" అన్నాడు మిస్టర్ హోమ్,

మరుదినం గదాధరబాబు సరలాక్షహోమ్ను కలుసుకున్నాడు.

"ఏం బాబూ....మాండవి ఏమన్నది ?" ప్రశ్నించాడు.

సత్యమూర్తి

(ఒక కుర్రాడు ఒక ఉత్సవంలో “మా అమ్మ ఏది? నేను తప్పిపోయాను అని ఏడుస్తున్నాడు.”)

“ఏదవకు బాబూ. మీ అమ్మ ఎక్కడుందో నాకు తెలుసు. రా, తీసుకెళ్తాను.”

“ఎవడొస్తాడేమిటి? నాకూ తెలుసు. కానీ ఇక్కడ ఉంటే ఎవరైనా నన్ను ఊరుకోపెట్టడానికి మితాయిలు, దబ్బులు ఇస్తారు.”

“ఉహూ! ఎంత చెప్పినా వినలేదండీ! పైగా అసహ్యమూ, విరక్తి చూపించారు! ఒకటే తిట్లు—‘నీచుడు! దుర్మార్గుడు - ధూర్తుడు! విశ్వాసఘాతకుడు! ఫూల్! మీన్ మ్రెండెడ్ మంకీ!...ఒకటేమిటి? ఎన్ననాలో అన్నీ అనేశారు!....వాటం గమనిస్తే మరి ఆమె మనసు అతికేలా కనిపించదు. ఇక మీరు త్వరపడి ఏదో సంబంధంచూసి ఆ మూడు ముళ్ళూ వేయించితేనే తప్ప ఆమె హృదయం కుదురుబాటుకురాదు! ఆత్మాఘాతంవల్ల హిస్టీరియా రావొచ్చు!” అన్నాడు సరలాక్షుడు.

“అరే? అలానైతే ఇంత అవ్యవధిలో మనకు నచ్చిన సంబంధం ఎలా తటస్థపడుతుంది? కాగా ఆ సంబంధం మాండవికికూడా నచ్చాలా?”

“మీరు ఊమించి, మరోలా భావించనూ అంటే ఒకటి చెబు దామనుకుంటున్నాను—”

“ఎందుకు భావించాలి? మీరు చెప్పదలచింది నిస్సంకోచంగా చెప్పండి!”

“నేనుగాని ప్రయత్నిస్తే...అంటే...అదే...నాగురించి—”

“అ...మీరా?...మీగురించా? ప్రయత్నిస్తారా?...అంటే?”

“మరేమీ కాదు. మాండవిదేవిగారితో ప్రసంగించి—”

“ప్రసంగించినా మాండవి అంగీకరిస్తుందా? ...ఒకప్పుడు అంగీకరించినా ఇవతల నా పక్షంగా—అంటే—నా బంధుమిత్రులు ‘మీ అల్లుడు ఏం చేస్తున్నాడు? ఏ హోదాలో ఉన్నాడు?’ అని అడిగితే ఏం చెప్పడం? మీరిప్పుడు చేస్తున్నది... అబ్బే! అంతా నవ్విపోతారు!”

“దానికేముందిలెండి! మీరుగాని తలంచుకుంటే—కానటువంటిది ఏదీలేదు! కాస్తగట్టిగా ప్రయత్నించారంటే మీ అల్లునికి తగిన ఉద్యోగం దొరక్కపోదు”

“ఉద్యోగమా? ....ఏం ఉద్యోగం చెయ్యగలరు?”

“ఏదై నా సరే! బుద్ధి బలం ఉంటే ఎలాంటిదాన్నయినా సాధించవచ్చు! చూడండి!,.. ప్రభుత్వం యిప్పుడు ఎన్నో ప్రణాళికలూ, అభివృద్ధి కార్యక్రమాలూ ఆరంభించింది...భూమి క్రింద రైలు మార్గాలూ, నగరాల చుట్టూ రైలుబండ్లూ, ట్రాంబండ్లూ, సముద్రతీరాల్లో కొత్త పట్నాలూ, పల్లెలకు విద్యుచ్ఛక్తి, రోడ్లూ, ఉన్నతపాఠశాలలూ - ఇలాంటివే ప్రయోజనాత్మకమైన స్కీములు వేస్తున్నారు! నన్నడిగితే - నేనూ కోకొల్లలుగా స్కీములు చెయ్యగలను—”

“ఏదేదీ ఒక స్కీము—” అన్నాడు గదాధరబాబు చిర్నవుతో.

“అ...మచ్చుకు చూడండి!...ఉపకంఠ గిర్యాశ్రమం—”

“అంటే సాధువులకోసం ఆశ్రమమా?”

సరలాక్షుడు నవ్వి “కాదండి! గిరి + ఆశ్రమం = గిర్యాశ్రమం! ఉపకంఠ గిర్యాశ్రమం! అంటే - ఇంగ్లీషులో - ‘సబర్బన్ హిల్ స్టేషను’ అన్నాడు.

“అదెలా అవుతుందో వివరంగా చెప్పండి”

“ముందుగా కలకత్తా పరిసరాల్లో నూరు మైళ్ళ పొడవూ, నూరు మైళ్ళ వెడల్పూగల భూభాగం తీసుకోవాలి! దాన్ని ఒక సరస్సుగా మార్చాలి! అంటే సరస్సు తవ్వాలి! తవ్వగా వచ్చిన మట్టిని ఒక పిరమిడ్ అంటే కృత్రిమపు పర్వతం లేవనెత్తాలి! కొన్నాళ్ళకా పర్వతంమీద పూలతోటలూ, ఫలవృక్షాలూ, సిమెంటు రోడ్లూ, అందమైన భింగళాలూ, విద్యుచ్ఛక్తి - నిర్మించాలి! అప్పుడది

చక్కని 'హిల్ స్టేషన్' - గిర్వాశ్రమం - తయారవుతుంది వేసవికాలంలో మన నగరవాసులు డార్జిలింగ్ వెళ్లాల్సిన అవసరం ఉండదు ద్రాక్ష, పిప్, ఆక్రోటు, బాదాం, కమలా తోటలవల్ల ప్రభుత్వానికి మంచి ఆదాయం వస్తుంది! సరస్సులో రకరకాల చేపలూ, బాతులూ, ఇతర నీటి పక్షులూ పెంచితే ఇంకా ఏం చెప్పాలి? బోటు మైర్లు ఉండనే ఉంటుంది! కొన్నాళ్ల కది - 'కలకత్తాలోని కాశ్మీర్' అని ప్రఖ్యాతి వహిస్తుంది!—" అన్నాడు మిస్టర్ హోమ్ ।

గదాధరబాబు అది విని బెలూనులా ఉబ్బిపోయాడు ఒక గడియ వరకు నోటి నుండి మాట వచ్చిందికాదు తరవాత సమాళించుకొని అన్నాడు—

“భేష్ భేష్! గొప్ప స్కీమ్! వండర్ ఫుల్! రేవే ఢిల్లీ వెల్లె మినిస్టర్ ఇన్ చార్జి ఆఫ్ ల్యాండ్ అఫ్ లిఫ్ట్ మెంట్! గారితో మాటాడుతాను మాటాడడ మేమిటి. శాంక్షను చేయించుకొస్తాను! ఆ... మీరు చేయబోయే ఉద్యోగం పేరు ఏముంటుంది?”

“యోచనా మహాద్రష్ట అంటే - ఇంగ్లీషులో 'ఎడ్యుజిజ్ జనరల్ ఆఫ్ స్కీమ్'! నెలకు మూడువేల ఐదువందలు జీతం!—ఏముంటారు?”

“వెరిగుడ్! నాకు ఏడురోజులు అవకాశం ఇస్తే చాలు! ఈలోగా మాండవితో మీరు మాటాడండి. అది ఉత్తి వెరిబాగుల పిల్ల! మనుషుల్ని ఇట్టే నమ్మేస్తుంది ఐనా మీ ప్రయత్నం మీరు చేయండి!”

గదాధరబాబు ఢిల్లీ నుండి రాక పూర్వమే మాండవిదేవి సరలాక్షహోమ్ ను పరిణయమాడ్డానికి ఆనందంగా అంగీకరించింది! కారణం సరలాక్షునిలో ఉన్న 'లెక్చర్'—అంతే!—

కథ పూర్తి చేసేముందు వరుణ విశ్వాసుని గురించి రెండు మాటలు చెప్పక పోతే అన్యాయం చేసినట్లవుతుంది!.. అతణ్ణి వెండ్లి చేసుకోవటానికి ఒక దక్షిణాది బాల, ఇద్దరూ పంజాబీ కన్యలూ, ముగ్గురు ఫ్రెంచి యువతులూ వెనక బడ్డారు వీరుగాక - ఆస్థలంలో సెటిలై పోయిఉన్న రిటైర్డ్ జడ్జిగారి అమ్మాయిలూ, ఒక డాక్టరుగారి చెల్లెలూ, ఒక వృద్ధ జమీందారు మనుషురాండ్రు అతణ్ణి చుట్టుముట్టుకొని ఉన్నారు! పాపం! ఈ వెల్లె బందిఖానా నుండి వరుణ విశ్వాసుబాబు ఎలా బయట పడతాడో ఎంత ఆలోచించినా తెలియకుండా ఉన్నది!

